

»V meni živi Kristus« Gal 2,20

BOŽJA BESEDA DANES 4

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XV (2008)

LETO APOSTOLA PAVLA 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009

ob 2000-letnici Pavlovega rojstva

»Pozneje sem po treh letih šel v Jeruzalem, da bi se spoznal s Kefom,
in pri njem sem ostal petnajst dni« (Gal 1,18).

UREDNIKOVA UVODNA BESEDA

Dr. Rudolf Koncilija,
dosedanji predsednik SBG
in urednik

SPREMEMBA V VODSTVU

Na letnem srečanju novembra 2008 v Celju je poteklo točno petnajst let od ustanovitve Slovenskega bibličnega gibanja.

Spomladi 1993 me je tedanji predsednik Slovenske škofovske konference ljubljanski nadškof metropolit dr. Alojzij Šuštar vprašal, ali bi hotel pripraviti ustanovitev Slovenskega bibličnega gibanja. Rekel je, da je že deset let k temu spodbujal predavatelje bibličnih ved na Teološki fakulteti. Tako je prof. dr. France Rozman več let vzdrževal stike s svetovno Katoliško biblično federacijo na njenih sestankih Subregije za Srednjo in

Vzhodno Evropo. Vendar pa slovenske biblične pastore ni uspel povezati.

Vendar so v Sloveniji na začetku devetdesetih let nepovezano že delovale biblične skupine. Prof. dr. Jože Ramovš ter akademik prof. dr. Jože Krašovec pa sta organizirala tečaje za pripravo voditeljev bibličnih skupin in s tem spodbujala njihovo ustanavljanje.

Sprejel sem pobudo nadškofa Šuštarja, stopil v stik z vsemi slovenskimi škofijami in z vsemi pobudami, ki so že obstajale. Organizirali smo Pripravljalni odbor. Izvoljen sem bil za njegovega predsednika. V nekaj mesecih smo pripravili ustanovitev, ki je bila 9.11.1993 na Sveti gori nad Gorico ob srečanju predstavnikov bibličnih skupin iz vse Slovenije.

Ustanovili smo revijo Božja beseda danes. Tri mandate po vrsti sem bil izvoljen in potrjen za pred-

sednika SBG in bil tudi odgovorni urednik revije. Ob poteku tretjega mandata sem se pred volitvami odpovedal kandidaturi s pojasnilom, da želim, da bi na vodilno mesto prišli še drugi ljudje in druge škofije.

Za predsednico smo izvolili predstavnico mariborske nadškofije doc. dr. s. Snežna Večko OSU, ki je dolgoletna predavateljica bibličnih ved na Teološki fakulteti, vsa leta pa je bila tudi angažirana kot voditeljica bibličnih skupin. Vseh petnajst let je bila članica Odbora SBG in uredniškega odbora revije. Ob nastopu službe predsednice SBG ji čestitamo in izražamo veselo podporo. Prepričani smo, da bo njeno delo gibanju prineslo novega zagona.

Hkrati se prisrčno zahvaljujem vsem, ki smo sodelovali v preteklih prvih petnajstih letih našega gibanja.

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja Slovensko biblično gibanje.

Revija izhaja štirikrat letno (marca, junija, septembra in decembra).

Naslov gibanja in uredništva:

Poljanska 2, 1000 Ljubljana,
tel.: (01)43-14-278 ali (01)43-25-105

Uredniški odbor:

dr. Rudolf Koncilija (odgovorni urednik),
doc. dr. s. Snežna Večko (razprave),
doc. dr. Marijan Peklaj (zanimaja me),
prof. Bogomir Trošt (dogajanja)

Cena: posamezna številka 1,25 EUR,
celoletna naročnina 5,00 EUR;

Transakcijski račun:

pri Krekovi banki,
št.: SI56 2420 0900 4563 958

Razmnožil Salve d.o.o. Ljubljana

Vsebina

UREDNIKOVA UVODNA BESEDA (dr. Rudolf Koncilija)	2
LETO APOSTOLA PAVLA	
Letno srečanje Slovenskega bibličnega gibanja (Jana Podjavoršek)	3
Kako s Pavlom vzgajati mladež (msgr. dr. Jožef Smej, škof)	4
Veselje - temeljna krščanska drža (Vladimira Arnuš)	6
ZANIMA ME	
(doc. dr. Marijan Peklaj)	8
ROMANJE V SVETO DEŽELO (nadaljevanje)	
<i>Cenaculum</i>	9
PESMI (s. Anka Kogelnik)	
Nekoč ne boš več majhno dete	7
Ti si raztrgal zagrinjalo	11
Kam so šli	13
In angel je šel od nje	14
DOGAJANJE	
Janez Krizostom občuduje Pavla (Cvetka Rezar, študentka)	11
S Pavlom na poti v Damask (Jana Podjavoršek)	12
VZEMI - BERI	
P. Jonas Abib, Vsak dan s Svetim pismom Ignis, Lj 2007 (dr. s. Snežna Večko)	13
BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN (Pripravlja s. Metka Tušar)	14

LETO APOSTOLA PAVLA

Jana Podjavoršek

Letno srečanje Slovenskega bibličnega gibanja

V soboto, 8. novembra, je bilo v Domu sv. Jožefa v Celju letno srečanje Slovenskega bibličnega gibanja (SBG). Govorili so o sv. Pavlu.

Srečanja so se udeležili člani omenjenega gibanja, člani bibličnih skupin in Katoliškega dopisnega svetopisemskega tečaja, bralci revije Božja beseda danes in drugi prijatelji Svetega pisma.

Kako s sv. Pavlom vzgajati mlade? Na vprašanje je s predavanjem odgovoril škof dr. Jožef Smej in slikovito približal Pavlov način

vzgoje: *Nadenite si celotno Božjo bojno opremo, da se boste mogli upirati hudičevim zvijačam. Stojte torej prepasani okoli ledij z resnico, oblečeni v oklep pravičnosti in z nogami, obutimi v pripravljenost za oznanjevanje evangelija miru. Predvsem pa vzemite ščit vere; z njim boste mogli pogasiti vse ognjene puščice hudega. Vzemite tudi čelado odrešenja in meč duha, kar je Božja beseda (Ef 6,11.14–17).* Svoje predavanje je sklenil s Pavlovimi besedami, ki nam jih je položil v srce kot vodilo za vzgojo mladih: *»S prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke«* (1 Tes 2,7). Predavanju je sledil pogovor po manjših skupinah: katere knjige so za mlade uporabne, kako jim približati Sveto pismo, o veselju čistosti srca in kako približati molitev mladim, da bi tudi njihovo srce usmerili v molitev. Biti vzgojitelj je umetnost vseh umetnosti, ki jo

bomo obvladali le, če bomo zajemali moč v Gospodu.

V popoldanskem delu smo na občnem zboru gibanja pregledali prehojeno pot po škofijah in skupaj iskali smernice za naprej. Ožji odbor je na koncu izvolil novo vodstvo SBG, ki pa ga mora potrditi še Slovenska škofovska konferenca.

Delovanje SBG je zaznamovalo 15-letno vodstvo in prizadevno delo dr. Rudija Koncilije. Njegovo vztrajno delo od iskanja sredstev za nakup sobe, kjer je zdaj sedež gibanja, urejanja revije Božja beseda danes, vodenja Katoliškega dopisnega svetopisemskega tečaja, do organiziranja predavanj, srečanj in razstav je velik prispevek k SBG. Vsi navzoči so mu za njegovo delo izrazili hvaležnost, želijo pa si, da bi v prihodnosti gibanje še bolj sodelovalo pri sejanju božje besede v srca Slovencev.

Msgr. dr. Jožef Smej, škof

KAKO S PAVLOM VZGAJATI MLADEŽ

Takšen je naslov pričujočega predavanja. Nisem ga sam izbral, ampak sem ga dobil od Slovenskega bibličnega gibanja za pričujoče srečanje v času, ko versoljna Cerkev slavi leto apostola Pavla, Cerkev v Sloveniji pa leto mladih.

Torej: kako s Pavlom vzgajati mladež? Pravkar smo izpolnili nekaj od tega. Namreč apostol Pavel naroča vernikom, mladim in starejšim: »S pesmimi, s psalmi, hvalnicami pojte v srcu Gospodu!« Pravkar smo to storili, ko smo s psalmi, hvalnicami, iz Danieleve knjige, iz preroka Davida, slavili Gospoda. Nazareška družina: sv. Jožef, Marija, Jezus ... Gotovo so te hvalnice peli v nazareški družini. Marija je bila v sorodstvu z Zaharijevo duhovniško družino, zato je možno, da je imela zvitke Svetega pisma, in je skupaj z Jožefoma in mladeničem Jezusom prepevala psalme. V času Jezusovega zemeljskega življenja so zabeležili oporoko neke preproste judovske žene, ki je zapustila v oporoki, pravi: Knjigo psalmov, Jobovo knjigo in Knjigo pregovorov in eno staro odejo ... vse je že bilo obrabljeno. Če je ta judovska žena imela svetopisemske zvitke, koliko bolj verjetno sta jih imela Marija in Jožef. In ob njima se je otrok Jezus in potem mladenič učil slaviti in moliti Gospoda.

Kako vzgajati mladež? Ob tem mi pride na misel sentenca The-

odorja Storma (1817-1888), severnonemškega lirika in pripovednika, ki pravi takole: »Če hočeš pisati za mladež, ne smeš pisati za mladež.« Kar namreč ne zanima odraslega, ne bo vnemalo niti mladine. Vse knjige, namenjene mladini, ne učinkujejo. Nekatere so pisane plehko, brez umetniškega poleta, druge preveč vsiljujejo nauk, lahko bi rekli ideologijo, tretje obravnavajo nezanimivo snov. To velja tudi za vzgojo.

ČE HOČEŠ VZGAJATI MLADEŽ, NE VZGAJAJ SAMO MLADEŽI!

Sicer pa smo vsi, kar zadeva pouk, mladež. V Pismu Korinčanom piše apostol Pavel:

»Bratje, nisem vam mogel govoriti kot duhovnim, ampak kot zgolj mesenim bitjem, kot nedoraslim v Kristusu. Mleka sem vam dal piti, ne jedi, saj je še niste zmogli. Pa tudi zdaj je še ne zmorete. Še ste namreč meseni« (1 Kor 3,1-3).

Vse knjige, namenjene mladini, ne učinkujejo glede vzgoje, je pa vendar ena knjiga, ki učinkuje. In ta knjiga je – knjiga vseh knjig - Sveto pismo. Apostol Pavel piše Timoteju: »Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, zaboljševanje in vzgojo v pravičnosti, (2 Tim 3,16).

Beseda »vzgoja« v izvirniku παιδεία *paideia* = pri starogrških pisateljih pomeni vzgojo otrok, nato dresuro, urjenje, trening, pa tudi kaznovanje, kazen, ustrezno Prg 22,15: V otrokovem srcu je zakoreninjeno bedaštvo, vzgojna šiba (hebr. *musar*, grško *ράβδος δε και παιδεία* *rabdōs de kai paideia*) ga spravi iz njega.« »Stultitia conligata est in corde pueri et virga disciplinae fugabit eam« (Vg). Wolfova Biblija:

«Nespamet se dečkovega srca trdno drži, pa krotilna šiba jo prežene daleč proč.« NRSV: the rod of discipline. V Pregovorih se v hebrejskem izvorniku še trikrat najde »musar«, »*paideia*« v grški Septuaginti (LXX).

Job 37,13: »..bodisi za kazen za njegovo zemljo (Slovenski ekumenski prevod), »za šibo« (SSP).

Prg 3,11: »Ne zametuj, moj sin, Gospodovega pouka, in njegovo karanje naj ti ne bo zoprno« (ekum. prev.) – *paideia* =karanje. »Ne zametuj, sin moj, Gospodove vzgoje (*paideias*), njegov opomin naj ti ne bo nadležen« (SSP).

Prg 15,10: »Huda kazen bo zadel tega, ki zapusti pravo pot, kdor sovraži opomin, bo umrl« (SSP).

Prg 23,13-14: »Ne odteguj otroku kazni (*paideia*), če ga udariš s šibo, ne bo umrl; ti ga udariš s šibo, njega pa rešiš kraja mrtvih« (ekum. prev.).

»Ne odteguj vzgoje (*paideia*) otroku, če ga boš udaril s šibo, ne bo umrl. Udariš ga s šibo, njegovo dušo pa rešiš podzemlja« (SSP).

2 Tim 3,16: »... za vzgojo v pravičnosti...«

Vulgata: »... ad erudiendum in iustitia...«; ne prevaja »ad educendum«, kar pomeni poučevanje, pa tudi vzgojo (gl. tudi . Hebr 12,5 itd).

M. Tullius Cicero (106-43), De Officiis 1.155: »Erudierunt multos quo meliore cives essent.«

»Vzgojili so mnoge, da bi bili boljši državljani.

Verg. A.9. 204: »Non ita me genitor erudit.«

»Ni me tako roditelj vzgojil.«

T. Liv.(59-17), Ad Urbe condita 30.30.10: »Adversae res erudierunt.«

»Nasprotne (neugodne, težke, težavne) reči so vzgojile ljudi v močate osebnosti. Težko je biti zares človek, mož še teže!«

Kmensky, moravski gramatik, Labe Comenius (1592-1670): »Človek, bodi kralj svojih dejanj in ne suženj svojih strasti«

Torej so se ti slavni vzgojitelji prizadevali za vzgojo samoobvladanja. Obžalovati moramo, da današnja šola še vedno bolj gleda na pouk kot na vzgojo, da podžiga le tekmovanje v znanju, a ne tudi v nramnosti (Vzgojeslovje, Ljubljana 1923, 186).

Kakšne vzgoje bil deležen Pavel?

Mesto Tarz, prometno vozlišče, mejna točka dveh kultur, zahodne rimsko grške in vzhodne semitsko babilonske. Pavlov oče trgovec s suknom in tkalec, izdelovalec šotorov. Rabini so imeli tkalčev poklic skupaj s kožarjevim, strojarjevim poklicem za nedostojen, vendar se Judje niso ozirali na to rabinsko mnenje. Apostol Peter je na primer dalj časa stanoval pri nekem strojarju Simonu (Apd 9,43). Apostol Pavel je v Korintu obiskal Juda Akvila in njegovo ženo Priskilo in ker je znal isto obrt, je stanoval pri njima. Bila sta izdelovalca šotorov (Apd 18,2-3)

Pavlov oče je bil po vsej verjetnosti strog, morda celo tiranski in je večkrat uporabil šibo, (Josef Halzner, Pavao, njegov život, poslanice, Zagreb 1968, 22. izdaja, str. 34).

Zato pravi v Ef 6,4: »In vi, očetje, ne jezite svojih otrok, temveč jih vzgajajte v Gospodovi vzgoji in opominjanju« (SSP).

»... ne dražite k jezi svojih otrok, ampak jih vzreajte s strahovanjem in svarjenjem Gospodovim (ekum. prev.) »ad iracundiam provocare filios vestros« (Vg).

Pavlov oče je hodil vsako soboto v sinagogo. Doma so govorili grško: Pavel je vprašal rim-

skega poveljnika: »Ali ti smem nekaj reči?« »Kaj? Grško znaš?« je vprašal poveljnik. »Torej ti nisi tisti Egipčan, ki je pred dnevi zanel upor ...?« »Jaz sem iz Tarza v Kilikiji ...« (Apd 21,37-39). Ko pa so njegovi rojaki slišali, da govori hebrejsko, so še bolj potihnili (Apd 22,1-2).

O sebi piše, da se lahko ponaša s svojim rodom, iz Benjaminovega rodu, Hebrejec od Hebrejcev, obrezan osmi dan, od 12. leta naprej je nedvomno romal z očetom v Jeruzalem, po postavi farizej, po pravičnosti v postavi neoporečen (prim. Flp 3,4 sl.) Bil je »farizej«, to je pripadnik verske skupine v judovstvu. Ime farizej izhaja iz hebr. besede »perušim« (ločeni), namreč zaradi strogega izpolnjevanja postave, po čemer so se ločevali od manj strogih. Farizeji so si prizadevali za natančno izpolnjevanje postave, verovali so v vstajenje mrtvih, za razliko od saducejev, ki so trdili, da ni vstajenja mrtvih. Imel je še sestro. Sin Pavlove sestre opozori poveljnika vojašnice o zasedi 40 mož, ki so se zakleli, da ne bodo ne jedli ne pili, dokler Pavla ne ubijejo (Apd 23,16).

Po rabinskem izročilu je vsak Jud v mladosti od 5 do 7 let moral začeti brati Toro, postavo (Pet Mojzesovih knjig). Ko je bil star 15 let, ga je oče dal v tempeljsko šolo v Jeruzalem, preselil se je v Jeruzalem. Upravitelj šole, farizej z imenom Gamaliel, je užival pri vseh velik ugled.

»Ob Gamalielovih nogah sem se natančno poučil o postavi« (Ap 22,3). Gamaliel je bil vnuk rabina Hilela, ki je bil v razlagi postave elastičen in pronicljiv, ki se je znal izogniti trdoti postave. V Pavlovem času sta obstajali dve rabinski teološki šoli. Obe v Jeruzalemu. Prva je bila Hilelova. Rabi Hilel je bil znan kot blag in

krotak mož. K tej šoli je pripadal modri Gamaliel, učitelj postave, ki ga je vse judovstvo spoštovalo. On je branil apostole: »Roke proč od teh ljudi ... če sta njihov načrt in njihovo početje od ljudi, bosta propadla; če pa izhajata od Boga, jih ne boste mogli uničiti ...« (Apd 5, 38-39).

Druga rabinsko-teološka šola pa je bila Šamajeve. Vodil jo je rabi Šamaj, znan po svoji strogošti. In tako so nekega dne prišli trije pogani k Šamaju in izrazili željo, da sprejmejo judovsko vero, hkrati pa so postavili tri nesprejemljive pogoje. Šamaj se je silno razsrdil in jih v jezi pognal skozi vrata. Odšli so k Hilelu in tudi njemu izrazili željo, da bi postali judje in prav tako postavili tri nesprejemljive pogoje. Hilel jim je krotko razložil, zakaj so njihovi pogoji nesprejemljivi. Hilelova v krotkosti vsajena beseda je rodila sad. Pogani so se odrekli poganstva in sprejeli judovstvo. Eden izmed njih se je zahvalil: »Šamajeve jeza nas je hotela pregnati iz tega sveta, Hilelova krotkost pa nas je privedla pod peruti kerubov, kjer prebiva edini živi in pravi Bog«. Če je Pavlov oče pripadal Šamajevi šoli, znani po strogošti, je Gamaliel privedel Pavla v Hilelovo šolo. Od obeh šol je Pavel dobil nekaj dobrega.

Prav danes bomo brali v berilu: »Znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju (Flp 4, 12). – In: »Zatiram svoje telo in ga devljem v sužnost, da bi, ko oznanjam evangelij drugim, sam ne bil zavržen« (ekum. prev.). »Trdo ravnam s svojim telesom in ga usužnjujem« (SSP). To je Pavel prejel od očetove šole ...

Od Hilelove, Gamalielove: »... čeprav bi lahko uveljavili svoj

ugled kot Kristusovi apostoli, ampak smo nastopali med vami z vso ljubeznivostjo. S prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke (1 Tes 2,7).

Takšna je bila Pavlova vzgoja. In kako s Pavlom vzgajati mlade?

1. Nabor. Uradni postopek za ugotovitev sposobnosti za vojaško službo.

Ef 6,11sl.: »Nadenite si celotno Božjo bojno opremo, da se boste mogli upirati hudičevim zvijačam ... proti svetovnim gospodovalcem te mrčnosti ... prepašani okoli ledij z resnico, oblečeni v oklep pravičnosti in z nogami, obutimi v pripravljenost za oznanjevanje evangelija miru ... ščit vere; z njim boste mogli pogasiti vse ognjene puščice hudega. Vzemite tudi čelado odrešenja in meč Duha, kar je Božja beseda.«

2. Telesna vaja. 1 Tim 4,8: »Urenjenje telesa namreč le malo koristi, prava pobožnost pa je koristna v vsem.«

3. Čistost. 1 Kor 6,15: »Ali ne veste, da so vaša telesa deli Kristusovega telesa? Mar bom vzela dele Kristusovega telesa in iz njih napravila dele vlačuginega telesa? Nikakor! Mar ne veste, da tisti, ki se družijo z vlačugo, postane z njo eno telo? Saj je rečeno: *Dva bosta eno meso...* Mar ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha ...?«

Sadovi Duha – dela mesa

»Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje ...« (Gal 5,22-23).

4. Delo. 2 Tes 3,10: »Kdor noče delati, naj tudi ne je.«

5. Spoštovanje avtoritete. Apd 23: Pavel pred zborom starešin: »Vse do današnjega dne sem živel pred Bogom s čisto vestjo.« Ob tem je veliki duhovnik Hana-nija ukazal tistim, ki so stali zraven: 'Udarite ga po ustih!' 'Tebe bo Bog udaril, ti pobeljeni zid,' mu je rekel Pavel. 'Tukaj sediš, da bi mi sodil po postavi, pa vele-vaš, naj me tolčejo mimo postave?' Tisti, ki so stali okrog njega, so mu rekli: 'Velikega duhovnika Božjega zasramuješ?' Pavel je odvrnil: 'Nisem vedel, bratje, da je veliki duhovnik. Zakaj pisano je: *'Voditelja svojega ljudstva ne boš sramotil.'*«

6. S strahom in trepetom (Flp 2,12-13): »... s strahom in trepetom udejanjajte svoje odrešenje. Bog je namreč tisti, ki po svojem blagohotnem načrtu udejanja v vas hotenje in delovanje.«

Vladimira Arnuš

Veselje – temeljna krščanska drža

Osrednja izpoved teksta Pisma Filipljanom 4,4–8 je, da se naj veselimo. Župnija, ki si prizadeva, da bi njeni župljani bili veseli ljudje in če si tudi sami župljani za to prizadevajo in tako živijo, lahko (lažje) izpelje veliko stvari. Vsakemu človeku veliko pomenijo spodbude. Pridige, ki grenijo, kritizirajo, človeku vzamejo še nekaj svetle luči in upanja, medtem ko spodbudne pridige dajejo polet, pogum, moč, voljo in veselje do življenja. Pavel je vedel, da

je potrebno ljudi spodbuditi, povedati, kaj so vrednote, ki se jih naj ljudje držijo in bodo veseli. Pavel pravi, da naj bomo plemeniti, resnicoljubni, ljubeznivi in to že v mislih. Torej je pomembno, kakšne so naše misli, saj potem to udejanjimo. Znan pa je tudi rek: Česar je polno srce, usta govore. Človek, ki »goji« v svojem srcu veselje do življenja, bo to tudi živel. Za nas kristjane se spodobi, da se trudimo sredi zvijačnega in pohlepnega rodu žareti na svetu kakor zvezde (prim Flp 2,15). Vesel človek nato prenaša veselje na druge. Pavel pravi v Flp 1,5, da je vesel, da od prvega dne vse do danes sodelujejo pri oznanjevanju evangelija. Evangelij je veselo oznanilo, ki se širi in pride do in v človeka, če ga oznanjujejo kristjani z veseljem. Koliko pomeni drugemu, če mu rečem, da sem vesela, da sem ga spoznala ali da je naredil nekaj dobrega in druge spodbude. Veselje do življenja se začne že v otroštvu, ko nam to držo oblikujejo starši. Prvič, da se sploh starši odločijo za otroka, da ga vzgajajo v ljubezni in krščanskih vrednotah. Človek, ki je deležen take vzgoje, bo samozavesten in vesele narave.

Realna slika našega življenja je sicer takšna, da se ljudje prej pogovarjajo o slabih novicah kot o dobrih ter da je res težko najti veselega človeka. Pavel nam vedno znova polaga na srce, da se naj veselimo. Pavla lahko občudujemo, kako je kljub mnogim preizkušnjam, porazom, bojem, ohranil radost dobroto in vero. Govori nam, naj si ničesar ne ženemo k srcu, ampak vse skrbi prinašajmo Bogu z željami, prošnjami, zahvalami. Kdor je povezan z Bogom, ta bi moral biti dober, vesel. Ne vem, zakaj so nekateri

kristjani zamorjeni, priznam, da imam tudi kakšen dan, ko me težave zamorijo. Kadar je človek v stiski, pogosto misli, da je sam, od vseh pozabljen, celo od Boga. Mlad človek, ki si še utira pot, ki išče in ima polno vprašanj, se znajde večkrat v stiski. Kako mu priti nasproti? Bog nam ponuja svojo roko, da nam pomaga, da poteši naše potrebe in nas reši stiske. Sama vem, da sem si večkrat ponavljala stavek apostola Pavla, ki pravi: »Vse premorem v njem, ki mi daje moč« (Flp 4,13). Takrat se nisem počutila samo s svojimi težavami, ampak sem vedela, da je On z menoj, da mi daje moč v preizkušnjah. Temeljna krščanska drža je, da smo veseli in da bi nam bilo v veselje, da smo kristjani in da bi nas ljudje po tem spoznali.

Veselje je Kristusov dar. Če vem, da je temelj mojega veselja Jezus Kristus, potem je in mora biti veselje del mojega življenja.

Bodite veseli v Gospodu! (Flp 3,1)

Smo v letu, ki je posvečeno mladim, v Pavlovem letu in tudi Slomškovem letu. Prav je, da skušamo mlade, Pavla in Slomška povezovati in lahko najdemo skupne točke. Veselje je drža, ki ji je veliko besed namenil tako apostol Pavel kakor tudi bl. Anton Martin Slomšek in je zelo pomembno, da jo tudi danes omenjamo in jo predvsem skušamo dati mladini. Danes se mnogi mladi bojijo prihodnosti, so brezbrizni, brez ciljev, se ne družijo med seboj itd., seveda to ne gre prosploševati. Nad mladino ne smemo nikoli obupati. Če bomo odrasli veseli, zadovoljni, se bo to odražalo tudi pri mladih.

Leto mladih:

»Zato naj mladina poleg družine postane prednostna pastoralna skrb Cerkve na Slovenskem. Če se bo povečalo število usposobljenih oseb, ki bodo delale na področju mladinske pastorale, če bomo vlagali v kakovost programov in ustrezno infrastrukturo, bo to dolgoročno pomenilo tudi prenovo zakonske in družinske pastorale.« Tako pravi 325. člen Plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem in skupaj še z nekaj drugimi člani utemeljuje odločitev za usmerjenost leta v pastora-lo mladih.

Pavlovo leto:

Kot pri nas tako po vsem svetu obhajamo v Katoliški cerkvi v spomin na 2.000-letnico Pavlovega rojstva od 28. junija 2008 do 29. junija 2009 leto apostola Pavla.

Slomškovo leto:

Ob 150-letnici prenosa sedeža nekdanje Lavantinske škofije, ki jo je vodil Anton Martin Slomšek, iz avstrijskega Svetega Andraža v Maribor 4. septembra 1859 in 10-letnici Slomškove beatifikacije 19. septembra 1999 je mariborski nadškof in metropolit msgr. dr. Franc Kramberger na slovesnem bogoslužju 14. septembra 2008 v stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika v Mariboru, ob navzočnosti jeruzalemskega latinskega patriarha Nj. Bl. Michaela Sabbaha, za mariborsko nadškofijo in metropolijo slovesno razglasil začetek jubilejnega, Slomškovega leta.

Nekoč ne boš več majhno dete

Nekoč ne boš več
majhno dete.
Lev bo prebival
z jagnjetom,
krava in medvedka
se bosta skupaj pasli.
Ti ne boš več dete.
Povabljeni bomo sedli
k tvoji mizi.
Dojenček se bo igral nad
gadjo luknjo,
tele, lev in ovca
bodo skupaj.
Stregel nam boš.
Močni.
Čudoviti.
Knez miru.
Skupaj bosta ogenj in voda.
Vse bo sveto,
vse tvoje,
vsi eno.
Vol in lev
se bosta skupaj pasla.
Vsi bomo pri tebi.
Mir bo za vedno.
Z zlatimi čašami
pri tvoji mizi
bomo pili novo vino.

Rasti,
rasti, malo Dete.

s. Anka Kogelnik

ZANIMA ME ...

Doc. dr. Marijan Peklaj

Naj začnem z opombo. Vprašanje je bilo postavljeno ustno in nisem si zapomnil imena gospe, ki je to vprašala. Zato ga bom tudi navedel po spominu. Spraševalki sem takrat odgovoril na kratko, zdaj pa sem poškilil še v knjigo Raymonda E. Browna *The Birth of the Messiah* (druga izdaja 1993), da bi bil odgovor manj nepopoln. Vprašanje se je glasilo nekako takole:

Pri Mateju se evangelij začne z rodovnikom. Ko pride do Jožefa, ga označi kot moža Marije, »iz kate-re je bil rojen Jezus, ki se imenuje Kristus« (Mt 1,16). Kako je potemtakem Jezus Davidov potomec in ga Sveto pismo imenuje Sin Davidov, če se rodovnik, ki ga povezuje z Davidom, navezuje na Jožefa, ki v resnici ni bil Jezusov oče?

Vernik res lahko ima vtis, da je za našo vero podatek, da je bil Jezus iz rodu kralja Davida, bistven. V adventu vsako leto poslušamo, kako »Mladika požene iz Jesejeve korenike« (Iz 11,1). Rečemo si: »Seveda, Jese je bil Davidov oče, zato se tudi Jezus, ki ga prerok napoveduje imenuje Jesejeva korenika.« Veliko je število odlomkov iz Stare zaveze, ki napovedujejo mesijanskega kralja kot Davidovega potomca, ki bo osvobodil Izrael in vzpostavil idealne razmere trajnega miru in pravičnosti. Zdi se, da je osnova za to upanje v Drugi Samuelovi knjigi 7,5-16, kjer Bog Davidu obljubi, da bo skrbel za trdnost

njegove vladarske hiše in posebej, da bo podpiral njegovega sina. Napoved tega kraljestva se skriva že v Jakobovem blagoslovu za sina Juda v 1 Mz 49,9-12. So pa v Stari zavezi tudi mesijanske napovedi, ki ne omenjajo nič takega, kar bi jih povezovalo z Davidom ali njegovim potomcem. Vendar lahko iz evangelijev razberemo, da so mnogi v prvem stoletju pričakovali uresničenje napovedi o »maziljencu« kot kralju, ki bo tako in še bolj uspešen kakor nekoč David. Nanj je vsekakor mislil evangelist Matej, ko je zapisal, kako so Jezusu ob njegovem slovesnem vstopu v Jeruzalem vzklikali kot Davidovemu sinu (prim. Mt 21,9). Še preden je bil napisan prvi evangelij, je Pavel v Pismu Rimljanom okoli leta 58 po Kr. zapisal o Božjem Sinu, da »se je po mesu rodil iz Davidovega rodu« (Rim 1,3). Ta vera prve Cerkve odseva tudi v angelovem oznanjenju Mariji pri Luku: »Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida« (Lk 1,32).

Vendar drži, da oba rodovnika, pri Mateju in pri Luku, povezujeta z Davidovim sorodstvom neposredno samo Jožefa, Marijinega moža. Jezusov rodovnik pri Luku je manj znan. Sega od Jezusa nazaj preko Davida in Abrahama do Adama in do Boga, ki je začetnik vsega stvarstva. Na začetku pravi o Jezusu: »Bil je, kakor so mislili, Jožefov sin, Jožef pa Elijev, ...« (Lk 3,23). V resnici je tudi to Jožefov rodovnik. Povrhu pa imamo tu še težavo, da se verigi imen med vrnitvijo Izraelcev iz Babilona in Jožefom pri enem in dru-

gem evangelistu zelo razlikujeta. Z naslovom Davidov sin, ki se sicer daje Jezusu – v evangeliju po Mateju kar desetkrat – angel v začetku nagovori Jožefa: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije ...« (Mt 1,20). Prav pri Mateju postane najbolj jasno, kaj je pri Judih pomenilo »zakonito očetovstvo«. Angel Jožefu naroči, naj da Marijinemu sinu ime Jezus. Ko je Jud dal otroku ime, ga je s tem priznal za svojega in prevzel zanj in za mater vso odgovornost. Torej za Juda ni bilo pravega nasprotja med trditvijo, da je Marija bila ob spočetju Jezusa devica, in med podatkom, da je njegov oče tesar Jožef (glej Mt 13,55). Zato je tudi razumljivo, da evangelista dokazujeta, da je Jezus napovedani in pričakovani Mesija, z Jožefovim rodovnikom. Apokrifni evangelij po Jakobu in nekateri cerkveni očetje so trdili, da je bila Marija iz Davidovega rodu. To le razodeva, kako tisti, ki niso zrasli v semitski kulturi, niso mogli razumeti, kako bi bil Jezus Davidov potomec po Jožefu. Kakršnokoli dokazovanje porekla z materinim rodovnikom pa v judovstvu ni bilo v navadi. Vse kaže, da je bil Jožef v resnici potomec kake stranske veje Davidovega rodu, nikakor kak kandidat za prestol v Jeruzalemu. Zadnji znani »pretendent«, ki ga omenja Sveto pismo, je bil Zerubabel v 6. stoletju pr. Kr., ki je bil »upravitelj Judeje« pod Perziji (prim. Ag 1,1). Marijin Sin pa je v sebi nosil oblast, ki je daleč presegala sporočilo posmehljivega napisa nad njegovo glavo na križu.

ROMANJE V SVETO DEŽELO

Cenaculum

Postavitev Gospodove večerje
(Mr 14,22–26)

Do prostora, kjer je Jezus obhajal zadnjo večerjo, ni nobenega smerekaza, čeprav je ta del poti najbolj pristen ostanek iz Jezusovih časov. Je v neposredni bližini cerkve, ki je nastala na podlagi tradicije, da je Marija tu zaspala (Dormitio); le nekaj uličic in že smo na znamenitem kraju Cenaculum – dvorana zadnje večerje je na Sionu, v osrednjem krščanskem delu Jeruzalema. Ta lokacija je avtentična. Že v Jezusovem času je bil to okraj bogatih (judovskih) duhovnikov. Tja je Jezus poslal dva učenca: »Pojdita v mesto in naproti vama bo prišel moški, ki bo nosil vrč vode. Pojdita za njim in tam, kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: Učitelj pravi: 'Kje je moj prostor, kjer bi jedel pashalno jagnje s svojimi učenci?' In pokazal vama bo v nadstropju veliko jedilnico, pripravljeno in urejeno ...« (Mr 14,13-15). Leta 70 ta del Jeruzalema ni bil podrt. Kar je bilo zunaj mesta, ni bilo uničeno. Kje je Jezus obhajal zadnjo večerjo, je dokaj jasno. V bližini zunaj obzidja je stanoval veliki duhovnik Kajfa. Sinagoga – cerkev je bila tam že leta 117. Kar si ogledujemo, je v zasnovi križarska cerkev, ki je ob postavitvi že zajela zgornjo izbo (prim.: »v nadstropju«, Mr 14,15). Slavoloki v njej delujejo gotsko, kar kaže na kasnejše predelave, vendar ne vem, iz katerega obdobja so. Stene so popisane z arabsko ali izraelsko pi-

savo. Uглаšeno petje naše skupine. Eni so ploskali, drugi dobrohotno nasmihali. Eden je z ene od naših kap prebral: Slovenija. Nekaj je pošepetal ženi in visokostno sta se odmaknila. Zaskalelo me je.

Getsemani

»Moja duša je žalostna do smrti ...« (Mr 14,34)

»Cerkev narodov« se imenuje zato, ker je prišla pomoč za njeno gradnjo s celega sveta. Zaradi alabastrnih barvnih oken je temačna in zato izrazito meditativna. Stoji na kraju – nad skalo – kjer je Jezus potil krvavi pot. Jezus se je oddaljil od svojih učencev, ti pa so pospali. Skala je ohranjena pred oltarjem. Mozaik v njej prikazuje agonijo Jezusovega krvavega potu. Krasi jo mozaik. Trpečega Jezusa in spečih učencev na Oljski gori, pa Juda, ki s poljubom izdaja Jezusa. Ana: »Še zadnje slovo, kratka molitev v cerkvi. Tudi danes mi zaspimo in ne zmoremo čuti z Gospodom, ko on moli tudi za nas. Pa vendar le Gospod čaka na nas, on nas ljubi, zato ne odlašajmo, odprimo mu vrata svojega srca.«

Zunaj ob cerkvi je ohranjen 2000-letni oljčni vrt, ki je zaradi številnih romarjev, ki si želimo spominkov, obdan z železno ograjo. Najstarejše oljke so stare več tisoč let. Vse je bilo v vznemirljivem pričakovanju papeževega obiska. To se je najbolj očitno videlo ravno okrog te cerkve.

V bližini je votlina z izredno starimi poslikavami, kako učenci

spijo (Mr 14,37-41). Kljub restavriranju je bila odprta in smo jo lahko obiskali. S stropa so luščili in praskali omet, izza katerega so se pojavile freske iz bizantinskih časov. Tedaj so njihovi ustvarjalci za seboj že imeli izkustvo Cerkve.

Mašo smo imeli na prostem sredi zelenja. V ozadju mesto Jeruzalem. Pred sabo smo gledali Kalvarijo!

»Jezus na vrtu Getsemani. Tu rastejo lepa oljčna drevesa. Nekaj jih je še iz časa Jezusovega življenja. Tja je Jezus rad zahajal sam ali s svojimi učenci, kjer je miren in samotni kraj. Bog ve, koliko bi vedele povedati stare oljke. Doživele so Jezusa kot učitelja in vedele njegov smrtni boj v noči, preden je bil izdan. Tisti večer je vzel s seboj Petra, Jakoba in Janeza. »Rekel jim je: Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite. In šel je malo naprej, se vrgel na tla in molil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega« (Mr 14,34-36). Jezus je doživel vso strahoto trpljenja, ki ga bo moral prestati in prosil Očeta, naj gre ta kelih mimo njega, če je mogoče. Vendar se je podredil Očetovi volji. Njegovi zvesti učenci so od žalosti in utrujenosti nekje pod oljkami zaspali. Vsega, kar jim je Jezus govoril o svoji smrti, še niso mogli razumeti, zato tudi niso mogli občutiti njegovega smrtnega boja. Jezus je izkusil in poznal vso človeško bedo in slabosti, zato jim je rekel: »Bedite in molite, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno« (Mr 14,38-39). Zaradi ljubezni do človeka je Jezus hotel izkusiti najstrašnejše trpljenje in s tem odvze-

ti grehe vsega človeštva. Zato nam je križ znamenje odrešenja, Judom pa še vedno pohujšanje, ker v Jezusu niso spoznali Odrešenika.

Jezus, prosim Te, naj Tvoja odrešujoča moč pride na vsakega izmed nas. S svojo ljubeznijo pritegni k sebi vse, tudi tiste, ki Te še niso spoznali. Pomagaj nam, da bo naša ljubezen močnejša in bolj učinkovita, da bi mogli postati vidno znamenje Tvojega odrešenja. Vemo, da brez tebe ne moremo ničesar dobrega narediti. Zato te prosim, naredi nas za glasnike svojega miru in veselja.«

Judovski voditelji sklenejo Jezusa umoriti

»Bolje, da en človek umrje za ljudstvo« (Jn 11,50)

Herod je imel v Jeruzalemu palačo, kamor je kot rimski prokurator prihajal iz Cezareje, podobno Pilat in drugi iz Galileje. Kajfa – Herod Antipa – Pilat so tri odločilne osebe ob njegovi obsodbi. Judje so Jezusa poslali k Pilatu na Litostrotos.

Prostor, kjer je bil Jezus obsojen, še ni dokončno dognan. Kje je Litostrotos? Stojimo ravno na zahodni točki templja, kjer je bila rimska trdnjava Antonia. Ohranjeni so zidovi od njenega spodnjega dela. Po tradicionalni verziji je bil Jezus v njej obsojen na smrt. Dvorišča so bila praviloma tlakovana. Bolj natančno raziskovanje plasti pokaže, da so v njenem tlaku verjetno upodobljeni prizori z rimskih karnevalov. Na tlaku z dvorišča in cestah je bil žleb za vodo (kotanja). V Jeruzalemu so bili prebivalci, po veri poganski z grškim in rimskim kultom. V cerkvi Ecce homo so trije slavoloki, od katerih so za enega prvotno domnevali, da je iz Herodovega obdobja, in tam naj bi Pilat pokazal Judom prebičanega Jezusa. Po nekaterih domnevah je volj verjetno, da je bil Jezus obsojen v Herodovi

palači, toda težišče je na tradicionalni verziji in ni nobene boljše. Od Herodove palače oziroma trdnjave ni danes ostalo ničesar.

Glede na to, ali je bilo sojenje v trdnjavi Antonia ali v palači je odvisno, ali je Jezus nesel križ tod ali tam, kjer poteka romarska pobožnost križevega pota. Rimska pot je peljala sem gor na to področje. Kajfa ugotovi, da nima pravice za odlok o Jezusovi usmrtni, ker so rimski prokuratorji politično skoraj popolnoma samostojni. Pošlje ga Herodu Antipi. Ko ugotovijo, da je Nazarejec, mislijo, da ima le Herod pristojnost nad njim. Da se to zavaruje, ga pošljejo Pilatu. Golgota je danes središče starega mesta. Takrat je potekalo zahodno obzidje tik ob Golgoti, tako da je bila ta zunaj drugega severnega obzidja. To je bil hribček v okviru kamnoloma. Šele po Jezusovi smrti, leta 44, je Herod Agrippa zgradil tretji zid, tako da je zdaj Golgota znotraj jeruzalemskega obzidja.

Gallicantum

»Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil« (Mr 14,66-72)

Od zida žalovanja smo se odmaknili iz obzidja in se vzpeli po hribu ter zavili levo proti cerkvi Petrove zatajitve – Gallikancantu (dobesedno »cerkev petelinjega petja«). Na desni mimo cerkve vodijo stare, kamnite stopnice s Siona v Cedronsko dolino. Predvidevajo, da so še iz Kristusovega časa in da je Gospod večkrat hodil po njih. Vzpenjali smo se po njih, koder so Jezusa vklenjenega peljali s pristave na Oljski gori k duhovniku Kajfu. Tu v bližini na Ofelu zunaj obzidja je bila Kajfova hiša. To je verjetno najbolj izvirno ohranjeno področje tistega Jeruzalema, kjer je še hodil Jezus. Tod je bila redka naselitev, od tod manj povoda za rušenje in

nove pozidave. Spodaj ob cerkvi so izkopanine izpred 2000 let – zbiralnik vode, skalna miza in bivališča, vklesana v živo skalo. Tu se res vidi, da je stari Jeruzalem stal na skali.

Za novejšo, izredno lepo cerkev skrbijo frančiškani. Ima več nadstropij in stoji nad votlinami – po stari tradiciji – na mestu, kjer naj bi pel petelin, ko je Peter zatajil Jezusa. Podobe na vhodnih vratih in notranjosti cerkve so polne simbolike (prim. Lk 22,47-62). Ana:

»Zaznamovana je z eno, prav posebno sliko: angeli se držijo v krogu, nad vsem tem pa bedi naš Oče. Tako kot naš nebeški Oče bedi nad našim življenjem, mi pa ga križamo, slačimo ga, zabijamo mu žebelje na njegove roke.« Eden izmed mozaikov prikazuje sv. Petra, ki žalosten in zapuščen sedi na skali kot pred vhodom v votlino. Po zakonitostih ikon je oblečen v zlat (ta barva pomeni milost, božanstvo, izvoljenost) plašč, obdaja ga črna (ta barva pomeni sile teme) tema, ki označuje zapuščenost; gore za vhodom v votlino so rdeče, pomenijo ljubezen, s katero je Peter gorel za Jezusa (Jn 21,17). Peter je prestal ponižanje in Jezus mu je obljubil, da bo zanj molil: »Jaz pa bom molil zate, da ne opeša tvoja vera! (... .) Globoko pod cerkvijo so ohranjeni zapori iz rimskih časov. Verjetno je, da je bil v njih nekaj časa zaprt tudi sv. Peter.

Malo naprej se ulica spušča navzdol. Sredi popoldneva ob peti (= 5.) uri je močno zakikirikal petelin. Zdrznili smo se, obstali in pogledali navzgor, vendar smo šele zdaj ugotovili, ob kako visokem obzidju hodimo. Nihče ga ni opazil. Trikrat je zapel. Vsi smo molčali.

DOGAJANJE

Cvetka Rezar, študentka

JANEZ KRIZOSTOM OBČUDUJE PAVLA

V letošnji adventni pripravi smo se v Kančevcih srečali z br. Miranom Špeličem in ob njem spoznavali cerkvene očete. Posebej smo razmišljali ob Janezu Krizostomu, izrednemu pridigarju in oznanjevalcu evangelija, predvsem pa Pavlovem občudovalcu.

Duhovno srečanje smo začeli s spoznavanjem življenja Janeza Krizostoma, nato pa s sveto mašo vstopili v tišino in se izročili Bogu ter prosili za dar Svetega Duha. Naslednji dan smo začeli z hvalnicami in nato nadaljevali s prvim premišljanjem, v katerem smo s pomočjo Janeza odkrivali Pavla kot človeka, h kateremu se lahko približamo, kljub njegovi popolnosti. V Prvi homiliji v čast apostolu Pavlu Janez primerja Pavla z »vrtom Svetega Duha«, saj pravi, da Pavel sam v sebi združuje vse kreposti, ki jih najdemo pri svetopisemskih osebah. To v homiliji utemeljuje tako, da predstavi nekatere starozavezne preroke in njihove kreposti ter pokaže, kako jih Pavel presega. Na koncu pridige pa Janez poudari, da se je potrebno potruditi in posnemati vsaj najmanjše od teh kreposti, ki jih udejanja Pavel. V osebni razmišljanju smo poskušali razumeti sporočilo Janezove pridige, potem pa smo sami

iskali svetopisemske like in njihove kreposti, ki nas posebej navdušujejo in razmišljali o tem, kako smo jim lahko podobni. V nadaljevanju smo še razmišljali ob Janezovi Drugi homiliji o Pismu Filemonu, nato pa še ob homiliji o Prvem pismu Korinčanom, kjer pravi, da vera in upanje prenehata, ljubezen pa nikoli ne mine, zato jo Pavel postavi najvišje. Duhovno srečanje smo zaključili s sveto mašo, kjer smo se zahvalili za vse prejete milosti ter prosili za božjo pomoč, da bi znali iz teh duhovnih vaj živeti tudi v vsakdanjem življenju.

Vsekakor je to le droben izsek čudovitega in globoko doživitega duhovnega srečanja, s katerega smo se vračali obogateni z mnogimi duhovnimi izkušnjami. Zgled trpečega življenja Janeza Krizostoma, njegove besede in njegovo občudovanje apostola Pavla nam bo še dolgo odmevalo, predvsem pa nam bo to lepa priprava na praznik Jezusovega rojstva.

Duhovne vaje so bile tako duhovno kot tudi študijsko naravnane in kot take čudovita priložnost za študente teologije, da bi ob njih poglobili znanje o cerkvenih očetih, predvsem pa znanju dodali še duhovni vidik globokega razmisleka, molitve in tišine. Toliko le v spodbudo študentom teologije, da bi se čim bolj trudili pri povezovanju študija in osebnega duhovnega življenja.

Ti si raztrgal zagrinjalo

Ti sam si raztrgal
zagrinjalo,
da te smem gledati
čepprav –
niti v odsevu se te ne bi
drznila zreti.

Angeli si zakrivajo obličje
pred teboj,
ti pa si raztrgal zagrinjalo,
da si mi blizu.
Vsemogočni
pred svojo ustvarjenino.

Raztrgaj mi nevero
ti Sveti,
Vzvišeni Gospod
da padem pred teboj
na obraz.

s. Anka Kogelnik

Jana Podjavoršek

S PAVLOM NA POTI V DAMASK

V letu apostola Pavla smo se od 2. do 5. oktobra v domu duhovnosti Benedikt, Kančevci v Prekmurju, skupina 50-ih udeležencev duhovnih vaj pod vodstvom doc. dr. Maksimilijana Matjaža, s Pavlom podali na pot v Damask. Kot je potrebna potrpežljivost za razumevanje Pavla in Svetega pisma, je bila potrebna tudi za našo pot.

Ob premišljevanju svetopisemskih odlomkov, ki nam poročajo o Pavlovi poti v Damask, smo se spraševali: »Kdo si, Gospod?«. Spoznanje Kristusove ljubezni, nas sili in vzpodbuja, da bi bili drugačni: »Kaj naj naredim, Go-

spod?«. Tridnevne duhovne vaje, Pavlova ponižnost, iskrenost, resnica, oznanjevanje kraljestva in njegova stalna pripravljenost pa usmerjajo naš korak na pot pričevanja v vsakdanjem življenju.

Zavedamo se lastne nemoči, zato toliko bolj zaupamo v Boga: »Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bila ta presežnost moči Božja in ne iz nas«. (2 Kor 4,7)

VZEMI - BERI

Dr. s. Snežna Večko

P. Jonas Abib, Vsak dan s Svetim pismom, Ignis, Ljubljana 2007

Predstavljamo vam drobno knjigo s 76 stranmi ter 19 stranmi predstavitev duhovnih knjig, ki pa niso zgolj duhovne – na izvirni način vključujejo zdrav način prehranjevanja, odnosa do sebe in sodobnih pojavov ... Knjiga sama pa, kot naslov pove, želi bralca/ko uvesti v vsakodnevno branje in molitev s Svetim pismom. Najprej zagotavlja bralcu/ki: »Sveto pismo je bilo napisano zate!« To je bil tudi naslov prve knjige, ki jo je p. Jonas Abib napisal 1978 leta. Zgodilo se je, da ta knjiga preoblikovala življenje številnih bralcev, ki so sklenili, da bodo upoštevali recept, ki ga je dal v njej. Iz življenja po njej je nastala Skupnost Nova pesem (v Braziliji). Vse se je začelo z uvajanjem mladih v osebno srečevanje s Svetim pismom, da bi mogli pridobiti ves zaklad, ki je skrit v njem. In kdor je sprejel to metodo, je dopustil, da ga je Božja beseda vodila v spremembo srca. Ti, ki živijo po njej, se zavedajo, da lahko preživimo samo s pomočjo evangelija in to želijo posredovati tudi ostalim.

P. Jonas, ki so ga ljudje začeli imenovati oče Jona od Biblije, kot prvi recept priporoča branje Svetega pisma s pisalom v roki. Še več,

tudi podčrtavanje in pisanje v Sveto pismo, in to z več barvami. Zatrjuje, da to ni nesposlljivo. S svojim sistemom znakov bo vsak poudaril zanj pomembne odlomke, jih zlahka našel in se jih končno naučil na pamet.

Toda, nadaljuje, delo s Svetim pismom je lahko učinkovito samo skupaj s pisanjem osebnega duhovnega dnevnika. Vanj naj bi zapisovali obljube, ukaze in večna načela, ki jih poiščemo v prebrnem odlomku. Dodali pa naj bi tudi osebna in konkretna dejstva, ki predstavljajo sporočilo, ter kako ga lahko udejanjimo. Avtor nadalje predstavi vrstni red, po katerem naj bi brali Novo in zatem Staro zavezo. Začeli naj bi s Prvim Janezovim pismom. Od Stare zaveze naj bi bili Psalmi bralčev stalen spremljevalec, sicer pa podaja kronološki vrstni red knjig od Začetkov do Kristusovega prihoda.

Pisatelj daje tudi zlata pravila za branje Svetega pisma, ki se tičejo časovnega obdobja branja (30-40 minut na dan) in drugih praktičnih navodil za branje in pisanje duhovnega dnevnika. Najpomembnejša stvar pa imeti pred očmi, da gre pri tem za živo srečanje med dvema bitjema, ki se med seboj globoko ljubita.

Nato p. Jonas predstavi naslednjo stopnjo, to je »prežvekovanje Svetega pisma«. Ta naslednji korak pripomore, da bralec raste in se še globlje potopi v Božjo besedo. Metoda ima pet stopenj: branje, okušanje, molitev, kontemplacija in pisanje. Končno pa opiše še me-

todo, kako se učiti Božjo besedo na pamet (v romanskih jezikih in angleščini se temu reče »učiti se s srcem«).

To je povabilo k zares intenzivnemu življenju z Božjo besedo. Zahteva vztrajnost in disciplino, a njegovi sadovi so večni.

Knjigo lahko naročite:
0599 22703 ali 040 261 994
zalozba.ignis@siol.net

www.ignis.si

Kam so šli

Kam so šli pastirji potem?
So se vrnili k čredam?
Kurili ogenj, stražili noč?
Kam so šli potem?
Kje so bili čez leto, čez tri?
Jim je hladna noč vzela
toploto srca?
Kje so bili, ko je Dete raslo,
se krepilo?
Kam so šli pastirji?

Kaj po vsem tem
še čuvam jaz?

s. Anka Kogelnik

In angel je šel od nje

(Lk1, 38)

In angel je šel od nje.

Vse je kot prej.

Veter in sonce

voda v vrču

kamniti tlak

Zatopljena v skrivnost

ubira steze do nebeških vrat.

Emanuel

Prihaja tvoj čas.

Spreminja obličje se zemlje

Vrč, kamniti tlak.

Angel je šel od nje

vstaja nov čas

s. Anka Kogelnik

BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN

Pripravlja s. Metka Tušar

JANUAR PROSINEC 2009

1. jan.	Č	1. Maria Božja mati	4 Mz 6, 22-27 Gal 4, 4-7 Lk 2, 16-21	Marija pa je vse te besede ohranila in jih premissilevala v svojem srcu (Lk 2, 19).
2. jan.	P	2. Bazilij	1 Jn 2, 22-28 Ps 98, 1-4 Jn 1, 19-28	Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem v vozi, med vami pa stoji on, ki ga ne poznate, tisti, ki pride za menoj, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal čevljev na sandaliki.« (Jn 1, 26-27).
3. jan.	S	3. Genovefa Pariška	1 Jn 2, 29-3, 1-6 Ps 98, 1, 3-6 Jn 1, 29-34	Ta je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj, zakaj bil je prej ko jaz (Jn 1, 30).
4. jan.	N	4. nedelja po Božiču	Sir 24, 1-4, 8-12 Ps 147, 12-15, 19-20 Ef 1, 3-6, 15-18 Jn 1, 1-18	V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog (Jn 1, 1)
5. jan.	P	5. Emilijana	1 Jn 3, 11-21 Ps 100, 2-5 Jn 1, 43-51	Našel je Natanaela in mu rekel: »Našli smo te, o katerem so pisali: Mojzes v postavi in preroki: Jezusa, Jožefovega sina iz Nazareta.« (Jn 1, 45).
6. jan.	T	6. Gospodovo razglasenje	Iz 60, 1-6 Ps 72, 1-2, 7-8, 10-13 Ef 3, 2-3a, 5-6 Mt 2, 1-12	Ko so pa zagledali zvezdo, so se silno razveselili (Mt 2, 10).
7. jan.	S	7. Rajmund	1 Jn 3, 22-24, 4, 1-6 Ps 2, 7-8, 10-11 Mt 4, 12-17, 23-25	Jezus je hodil po vsej Galileji. Učil je po njihovih shodnicah in oznanjal evanجيل Kraljestva. Ozdravil je vsakovrstne boleznin vsakovrstne slabosti med ljudstvom (Mt 4, 23).
8. jan.	Č	8. Severin	1 Jn 4, 7-10 Ps 72, 1-4, 7-8 Mr 6, 34-44	In vsi so jedli in se nasitili (Mr 6, 42).
9. jan.	P	9. Julijan	1 Jn 4, 11-18 Ps 72, 1-2, 10-13 Mr 6, 45-52	Nato je stopil k njim v čoln in veter je ponehal: bili so vsi iz sebe (Mr 6, 51).
10. jan.	S	10. Viljem	1 Jn 4, 19-21, 5, 1-4 Ps 72, 1-2, 14-15, 17 Lk 4, 14-22a	Vsi so zani pričevali, čudili so se besedam milosti, ki so prihajale iz njegovih ust (Lk 4, 22a).
11. jan.	N	11. Jezusov krst	Iz 55, 1-11 Ps 12, 2-6 1 Jn 5, 1-9 Mr 1, 7-11	Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa, ki se razpirajo, in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob (Mr 1, 10).
12. jan.	P	12. Tatjana	Heb 1, 1-6 Ps 97, 1-2, 6-7, 9 Mr 1, 14-20	»Hodila za menoj in napravil vajti bom za tihča ljudi« (Mr 1, 17).
13. jan.	T	13. Hilarij	Heb 2, 5-12 Ps 8, 2, 5-9 Mr 1, 21-28	Strmeli so nad njegovim naukom, ker jih je učil, kakor kdor ima oblast (Mr 1, 22).
14. jan.	S	14. Feliks	Heb 2, 14-18 Ps 105, 1-4, 6-9 Mr 1, 29-39	Zjutraj, ko je bilo še zelo temno, je vstal in odšel ter se napotil na samotni kraj in je tam molil (Mr 1, 35).
15. jan.	Č	15. Maver	Heb 3, 7-14 Ps 95, 6-11 Mr 1, 40-45	Jezus se ga usmilil, stegne svojo roko, se ga dotakne in mu reče: »Hocem, budi očistšen.« (Mr 1, 41).
16. jan.	P	16. Marcel	Heb 4, 1-5, 11 Ps 78, 3-4, 6-8 Mr 2, 1-12	Nabralo se jim je mnogo, tako da tudi pri vratih ni bilo več prostora, in jim je oznanjal nauk (Mr 2, 2).
17. jan.	S	17. Anton	Heb 4, 12-16 Ps 19, 8-10, 15 Mr 2, 13-17	»Zdravnika ne potrebujejo zdravi, ampak bolni« (Mr 2, 17).
18. jan.	N	18. navadna nedelja	1 Sam 3, 3b-10, 19 Ps 40, 2, 4ab, 7-10 1 Kor 6, 13c-15a, 17-20 Jn 1, 35-42	Jezus pa se je obrnil in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?« (Jn 1, 38)

19. jan.	P	Arsen	Heb 5,1-10 Ps 110,1-4 Mr 2,18-22	Jezus jim je rekel: »Ali se morejo svajše postiti, ko je ženin med njimi?« (Mr 2,19a)
20. jan.	T	Fabijan	Heb 6,10-20 Ps 111,1-2,4-5,9-10 Mr 2,23-28	Rekel jim je: »Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote« (Mr 2,27).
21. jan.	S	Neža	Heb 7,1-3,15-17 Ps 110,1-4 Mr 3,1-6	»Ali se sme v soboto dobro storiti, ali nudo storiti? Življenje rešiti ali ga pogubiti?« (Mr 3,4).
22. jan.	Č	Vincenc	Heb 7,25-28;8,1-6 Ps 40,7-10,17 Mr 3,7,12	Mnogo jih je ozdravil, zato so iščali za njim, da bi se ga dotaknili, kateri so bili v nadlogah (Mr 3,10).
23. jan.	P	Pavel	Heb 8,6-13 Ps 85,8,10-14 Mr 3,13-19	Postavil jih je dvanaesti, da bi bili z njim in bi jih pošiljal pridigovat (Mr 3,14).
24. jan.	S	Francišek Saleški	Heb 9,2-3,11-14 Ps 47,2-3,6-9 Mr 3,20-21	Ko so to slišali njegovi sorodniki, so govorili: »Z una jet!« (Mr 3,21).
25. jan.	3. navadna nedelja N Spreobrnitev apostola Pavla		Jon 3,1-5,10 Ps 25,4-9 1 Kor 7,29-31 Mr 1,14-20	Takoj sta pustila mreže in šla za njim (Mr 1,18).
26. jan.	P	Timotej	2 Tim 1,1-8 Ps 98,1-6 Mr 3,22-30	»Ako je hiša sama v sebi razdvojena, ta hiša ne more obstati!« (Mr 3,24).
27. jan.	T	Angela Merici	Heb 10,1-10 Ps 40,2,4,7-8,10-11 Mr 3,31-35	»Kdor namreč uresničuje Božjo voljo, ta je moj brat, sestra in mati!« (Mr 3,35).
28. jan.	S	Tomaz Akvinski	Heb 10,11-18 Ps 110,1-4 Mr 4,1-20	»In ti, ki so seme sprejeli v dobro zemljo, so tisti, ki besedo slišijo in sprejmejo...« (Mr 4,20).
29. jan.	Č	Valerij	Heb 10,19-25 Ps 24,1-6 Mr 4,21-26	»S kakšno mero merite, se vam bo odmerilo in še navrglo se vam bo!« (Mr 4,24).
30. jan.	P	Marina	Heb 10,32-39 Ps 37,3-6,23-24,39-40 Mr 4,26-34	Brez prilike jim ni govoril, svojim učencom pa je posebej vse razlagal (Mr 4,34).
31. jan.	S	Janez Bosko	Heb 11,1-2,8-19 Ps Lk 1,69-75 Mr 4,35-41	Rekel jim je: »Kaj ste tako boječji? Kako da še nimate vere?« (Mr 4,41).

FEBRUAR SVEČAN 2009

1. feb.	N	4. navadna nedelja	5 Mz 18,15-20 Ps 95,1-2,6-9 1 Kor 7,32-35 Mr 1,21-28	Stimeli so nad njegovim naukom, kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast, in ne kakor pisnoku (Mr 1,22).
2. feb.	P	Svečnica	Mal 3,1-4 Ps 24,7-10 Heb 2,14-18 Lk 2,22-40	»Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu!« (Lk 2,34).
3. feb.	T	Blaž	Heb 12,1-4 Ps 22,26-28,30-32 Mr 5,21-43	Rekla je namreč: »Tudi če se dotaknem le njegove obleke, bom rešena!« (Mr 5,28).
4. feb.	S	Gilbert	Heb 12,4-7,11-15 Ps 103,1-2,13-14 Mr 6,1-6	In čudil se je njihovi neveri (Mr 6,6).
5. feb.	Č	Agata	Heb 12,18-19,22-24 Ps 48,2-4,9-11 Mr 6,7-13	In šli so ter oznanjali pokoro (Mr 6,12).

6. feb.	P	Pavel	Heb 13,1-8 Ps 26,1,3,5,8-9 Mr 6,14-29	Kajti Herod se je Janeza bal, ker je vedel, da je pravičen in svet mož, in ga je varoval (Mr 6,20a).
7. feb.	S	Rihard	Heb 13,15-17,20-21 Ps 23,1-6 Mr 6,30-34	»Pojdite sami zase na samotni kraj in se nekoliko odpočijte!« (Mr 6,31a).
8. feb.	N	5. navadna nedelja	Job 7,1,4-6,7 Ps 147,1-6 1 Kor 9,16-19,22-23 Mr 1,29-39	Navsezgodaj, ko je bilo še čisto temno, je vstal, se odpravil ven na samotni kraj in tam molil (Mr 1,35).
9. feb.	P	Apolonija	1 Mz 1,1-19 Ps 104,1-2 Mr 6,53-56	In vsi, kateri so se ga dotaknili, so ozdraveli (Mr 6,56).
10. feb.	T	Shostastika	1 Mz 1,20-31,2,1-4a Ps 8,4-9 Mr 7,1-13	»To ljudstvo me časti z ustnicami, a njih srce je daleč od mene!« (Mr 7,6b).
11. feb.	S	Lurška Mati Božja	Iz 66,10-14 Ps 104,1-2,27-30 Mr 7,14-23	»Nič ni zunaj človeka, kar bi ga moglo onečistiti, če pride vanj, pač pa, kar prihaja iz človeka!« (Mr 7,15).
12. feb.	Č	Humbelina	1 Mz 2,18-25 Ps 128,1-5 Mr 7,24-30	Ona pa je odgovorila: »Gospod, tudi psički pod mizo jedo od drobnih otrok!« (Mr 7,28).
13. feb.	P	Jordan	1 Mz 3,1-8 Ps 32,1-2,5-7 Mr 7,31-37	In na vso moč so stmeli, govoreč: »Vse je prav storil: gluhih daje, da slišijo, nemini, da govorijo!« (Mr 7,37).
14. feb.	S	Valentin	1 Mz 3,9-24 Ps 90,2-6,12-13 Mr 8,1-10	In vzel je sedmere hlebe, se zatvalil, jih razlomil in dejal učencem, da bi jih delili (Mr 8,6b).
15. feb.	N	6. navadna nedelja	3 Mz 13,1-2,45-46 Ps 32,1-2,5,10-11 1 Kor 10,31-11,1 Mr 1,40-45	Zasmilni se mu je, izlegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, boji očičeni!« (Mr 1,41)
16. feb.	P	Filipa	1 Mz 4,1-15,25 Ps 50,1,8,16-17 Mr 8,11-13	Zahtevalli so od njega znamenje z neba, da bi ga skušali (Mr 8,11b).
17. feb.	T	Silvin	1 Mz 6,5-8,7,1-5,10 Ps 29,1-5,9-10 Mr 8,14-21	»Pazite, varujte se kvasa farizejev in Herodovega kvasa!« (Mr 8,15).
18. feb.	S	Simeon	1 Mz 8,6-13,20-22 Ps 116,12-15,18-19 Mr 8,22-26	Privedeljo mu slepega in ga prosijo naj se ga dotakne (Mr 8,22b).
19. feb.	Č	Konrad	1 Mz 9,1-13 Ps 102,16-21 Mr 8,27-33	Spregovoril je Simon Peter in mu rekel: »Ti si Kristus!« (Mr 8,29b).
20. feb.	P	Leon	1 Mz 11,1-9 Ps 33,10-15 Mr 8,34-38,9,1	»Kaj namreč človeku pomaga, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi!« (Mr 8,36).
21. feb.	S	Peter	Heb 11,1-7 Ps 145,2-5,10-11 Mr 9,2-13	Naredil se je oblak in jih obsenčil. In iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« (Mr 9,7)
22. feb.	N	7. navadna nedelja Sedež ap. Petra	Iz 43,18-19,21-22,24b-25 Ps 41,2-5,13-14 2 Kor 1,18-22 Mr 2,1-12	Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu: »Otrok, odpuščeni so ti grehi!« (Mr 2,5)
23. feb.	P	Polikarp	Raz 2,8-11 Ps 93,1-2,5 Mr 9,14-29	Jezus mu je dejal: »Glede tega xče moreš, pa - vse je mogoče tistemu, ki veruje!« (Mr 9,23).
24. feb.	T	Marija	Apd 1,15-17,20-26 Ps 37,3-4,18-19,27-28,39-40 Jn 15,9-17	»Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni!« (Jn 15,9).

25. feb.	S	Pepelnica	Jl 2,12-18 Ps 51,3-6-12-14-17 2 Kor 5,20-21,6-1-2 Mt 6,1-6-16-18	»...in tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil« (Mt 6,4b).
26. feb.	Č	Aleksander	5 Mz 30,15-20 Ps 1,1-2a,3,4,6 Lk 9,22-25	»Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sam sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj« (Lk 9,23).
27. feb.	P	Gabrijel	Iz 58,1-9a Ps 51,3-6-18-19 Mt 9,14-15	»Ali morejo žalovati svatje, dokler je ženin pri njih?« (Mt 6,15a).
28. feb.	S	Osvaid	Iz 58,9b-14 Ps 86,1-2-3-4-5-6 Lk 5,27-32	Lévi je pustil vse, vstal in šel za njim (Lk 5,28).

MAREC SUŠEČ 2009

1. mar.	N	1. postna nedelja	1 Mz 9,8-15 Ps 25,4-9 1 Pt 3,18-22 Mt 1,12-15	V puščavju je bil štirideset dni in satan ga je skušal. Bil je med zvermi in angeli so mu stregli (Mr 1,13).
2. mar.	P	Agnes	3 Mz 19,1-2-11-18 Ps 19,8-10,15 Mt 25,31-46	»Zakaj lačen sem bil in ste mi dali pit?...« (Mt 25,35).
3. mar.	T	Kunigunda	Iz 55,10-11 Ps 34,4-7-16-19 Mt 6,7-15	»Če namreč odpustite ljudem njih pogreške, bo tudi vaš nabeški Oče vam odpustil« (Mt 6,14).
4. mar.	S	Kazimir	Jon 3,1-10 Ps 51,3-4-12-13-18-19 Lk 11,29-32	»Nirivljani bodo ob sodbi vstali s tem rodom in ga obsodili; zakaj spokorili so se nad Jonovo pridigo« (Lk 11,32).
5. mar.	Č	Janez	Est 14,1-3-5-12-14 Ps 138,1-3-7-8 Mt 7,7-12	»Vse torej, kar hočete, da bi ljudje storili vam, storite tudi vi njim« (Mt 7,12a).
6. mar.	P	Miroslav	Ezk 18,21-28 Ps 130,1-8 Mt 5,20-26	»Pojdi, da se popraviš s svojim bratom, in potem pridi in daruj svoj dar« (Mt 5,24b).
7. mar.	S	Perpetua	5 Mz 26,16-19 Ps 119,1-2-4-5-7-8 Mt 5,43-48	»Jaz pa vam pravim: Ljudite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas peganjajo« (Mt 5,44).
8. mar.	N	2. postna nedelja	1 Mz 22,1-2-9a-10-13-15-18 Ps 116,10-15-19 Rim 8,31b-34 Mt 9,2-10	To besedo so ohranili zase in se med seboj spravevali, kaj pomeni vsati od mrtvih (Mr 9,10).
9. mar.	P	Franciška	Dan 9,4b-10 Ps 79,8-9-11,13 Lk 6,36-38	»Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojate in ne boste obsojeni. Odpustčaje in vam bo odpuščeno« (Lk 6,37).
10. mar.	T	mučencev iz Armenije	Iz 1,10-16-20 Ps 50,8-9-16-17-21-23 Mt 23,1-12	»Največji med vami bodi vaš strežnik« (Mt 23,11).
11. mar.	S	Konštantin	Jer 18,18-20 Ps 31,5-6-14-16 Mt 20,17-28	»Glejte, v Jeruzalem gremo in Sin človekov bo izročen velikim duhovnikom in pismokornik« (Mt 20,18).
12. mar.	Č	Dorotheja	Jer 17,5-10 Ps 1,1-6 Lk 16,19-31	On pa mu je dejal: »Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih« (Lk 16,31).
13. mar.	P	Kristina	1 Mz 37,3-4-12-13a-17b-28 Ps 105,16-21 Mt 21,33-43-45-46	»Zato vam pravim: Vzelo se vam bo Božje kraljestvo in se dalo ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove« (Mt 21,43).
14. mar.	S	Matilda	Mih 7,14-15-18-20	Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je

mar.			Ps 103,1-4-8-10-12 Lk 15,1-3-11-32	najden, in začeli so se veseliti (Lk 15,24).
15. mar.	N	3. postna nedelja	2 Mz 20,1-17 Ps 19,8-11 1 Kor 1,22-25 Jn 2,13-25	On pa je govoril o tempļu svojega telesa (Jn 2,21).
16. mar.	P	Hilarij	2 Kr 5,1-15a Ps 42,2-3-4,3-4 Lk 4,24-30	In rekel jim je: »Resnično, povem vam: Nobenega preroka ne sprejmejo v domačem kraju« (Lk 4,24).
17. mar.	T	Patric	Dan 3,25-34-43 Ps 26,4-9 Mt 18,21-35	Gospodar tega služabnika se ga je usmili, oprostil ga je in mu dolg odpustil (Mt 18,27).
18. mar.	S	Ciril	5 Mz 4,1-5-9 Ps 147,12-15-19-20 Mt 5,17-19	»Ktor pa jih bo (zapovedi) spoštoval in učil, bo imenovan velik v nebeskem kraljestvu« (Mt 5,19b).
19. mar.	Č	Jožef	2 Sam 7,4-5a-12-14a-16 Ps 89,2-5-27-29 Rim 4,13-16-18-22 Mt 1,16-18-21-24a	Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzeli je svojo ženo k sebi (Mt 1,24a).
20. mar.	P	Klavdija	Oz 14,2-10 Ps 81,6-9 Mr 12,28b-34	Jezus je odgovoril: »Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem misljenjem in z vso močjo. Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved« (Mr 12,29-31).
21. mar.	S	Justinijan	Oz 6,1-6 Ps 51,3-4-18-21 Lk 18,9-14	»Dva človeka sta šla v tempelj moliti: eden je bil farizej, drugi cestinarnik« (Lk 18,10).
22. mar.	N	4. postna nedelja	2 Km 36,14-16-19-23 Ps 137,1-6 Ez 2,4-10 Jn 3,14-21	Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil (Jn 3,17).
23. mar.	P	Turbij	Iz 65,17-21 Ps 30,2-4-6-11-13b Jn 5,1-3a-5-16	»Pojdi, tvoj sin živi.« Mož je verje besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in je odšel (Jn 4,50).
24. mar.	T	Dioniz	Ezk 47,1-9-12 Ps 46,2-3-5-6-8-9 Jn 5,1-3a-5-16	Bolnik mu je odgovoril: »Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopei, kadar se voda vzburka« (Jn 5,7a).
25. mar.	S	Gospodovo oznanjenje	Iz 7,10-14 Ps 40 Heb 10,4-10 Lk 1,26-38	Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu« (Lk 1,30).
26. mar.	Č	Larisa	2 Mz 32,7-14 Ps 106,19-23 Jn 5,31-47	»Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, a prav ta pričujelo o menik« (Jn 5,39).
27. mar.	P	Gelazij	Mdr 2,1a-12-22 Ps 34,17-21-23 Jn 7,1-2-10-25-30	»Toda tisti, ki me je poslal, je resničen, in vi ga ne poznate« (Jn 7,28b).
28. mar.	S	Vojan	Jer 11,18-20 Ps 7,2-3-9-12 Jn 7,40-53	Služabniki so odgovorili: »Še nikoli ni nihče tako govoril« (Jn 7,46).
29. mar.	N	5. postna nedelja	Jer 31,31-34 Ps 51 Heb 5,7-9	»Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče« (Jn 12,26).
30. mar.	P	Janez	Dan 6,1-6-2 Ps 23,1-6 Jn 8,1-11	In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne greši več!« (Jn 8,11)
31. mar.	T	Kornelija	4 Mz 21,4-9 Ps 102,2-3-16-21 Jn 8,21-30	»On, ki me je poslal, je z menoj. Ni me pustil samega, kajti jaz vedno delam to, kar je všeč njemu« (Lk 8,29).